

SVATÁ ANDĚLA MERICI

Svatá Anděla Merici byla současnice Koperníka, Kryštofa Kolumba a Vasco de Gamy, Michelangela, Ignáce z Loyoly a Terezie z Avily, Martina Luthera a Thomase Műntzera. Žila v severní Itálii na březích jezera Lago di Garda v době renesance.

Narodila se mezi lety 1470 a 1475 v Desenzanu. Spolu se svými bratry a sestrou dostala soudobou křesťanskou výchovu, která hluboce zapůsobila na její další život. V dospívání zakusila bolest ze ztráty rodičů a milované sestry. Jako mladá dívka vstoupila do třetího řádu sv. Františka, aby mohla častěji přijímat Krista v eucharistii. Již od svého mládí se toužila zasvětit Bohu, ale musela čekat desítky let, než poznala, co od ní Bůh očekává.

V roce 1535 založila v Brescii svoji Společnost sv. Voršily, sdružení žen a mladých dívek toužících žít zasvěceným životem podle evangelních rad čistoty, chudoby a poslušnosti a přitom zůstat ve své rodině a ve svém prostředí. Založení této společnosti bylo Andělinou odpovědí na naléhavé potřeby doby. Anděla skutečně předstihla svou dobu, protože tehdy žena neměla jinou možnost než život v manželství nebo v klášteře.

Vlivem kulturních a společenských přeměn se v 17. století Společnost sv. Voršily proměnila v řeholní společenství s klauzurou, které se rozšířilo zvláště v západní Evropě. Mladý výhonek zasazený Andělou Merici se stal velkým stromem, jehož větve pokrývají celou zemi. Dnes jsou voršilky na všech kontinentech a téměř ve všech zemích, přes rozličnosti způsobu života všechny cítí, že náležejí k téže velké rodině sv. Anděly. Jejich hlavním posláním je křesťanská výchova dětí a mládeže.

Pro své společnice napsala Anděla 3 spisy: Řeholi, Rady a Odkazy, jimiž nabízí své dědictví a vede je v osobním životě i v jejich apoštolské práci. Řehole členkám společnosti ukazuje cestu, po které mají jít, aby byly „pravými a neporušenými snoubenkami Božího Syna“. Rady byly určeny formátorkám, těm, které vedly Společnost sv. Voršily a staraly se o její členky. Dnes slouží jako základní pramen voršilské pedagogiky. Odkazy byly napsány hlavně pro vdovy, které zastupovaly Společnost sv. Voršily před světskou a církevní autoritou.

27. ledna 1540 Anděla umírá v Brescii a je pochována v kostele sv. Afry. Nyní je tato svatyně zasvěcena sv. Anděle. Církev ji vyhlásila za svatou 24. května 1807.